

УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЛОГІСТИЧНОЇ КОМПАНІЇ

SUSTANAIBLE DEVELOPMENT MANAGEMENT OF THE NATIONAL LOGISTICS COMPANY

Анотація. Сучасні умови економічної нестабільності та посилення конкуренції на українському ринку логістичних послуг створюють нові виклики для транспортних компаній, що потребують розроблення ефективних механізмів управління сталим розвитком. Аналіз показує, що компанія успішно інтегрує принципи економічної ефективності, соціальної відповідальності та екологічної стійкості у свою операційну діяльність, забезпечуючи адаптацію до умов сучасної української економіки та геополітичної нестабільності.

Abstract. The current conditions of economic instability and increased competition in the Ukrainian logistics services market create new challenges for transport companies that require the development of effective mechanisms for managing sustainable development. The analysis shows that the company successfully integrates the principles of economic efficiency, social responsibility and environmental sustainability into its operations, ensuring adaptation to the conditions of the modern Russian economy and geopolitical instability.

Ключові слова: сталий розвиток, логістичні компанії, транспортний ринок, вантажоперевезення, транспортна логістика, економічна стійкість.

Key words: sustainable development, logistics companies, transportation market, cargo transportation, transport logistics, economic sustainability.

Сталий розвиток являє собою процес економічних і соціальних змін, за якого природні ресурси, напрямки інвестицій, орієнтація науково-технічного розвитку, розвиток особистості та інституційні зміни узгоджені між собою і зміцнюють нинішній і майбутній потенціал для задоволення людських потреб і устремлінь. Ця концепція передбачає оптимальне використання обмежених ресурсів і застосування екологічних технологій, включно з природо-, енерго-, і матеріало-зберігальними рішеннями у створенні екологічно прийнятної продукції.

Концептуальна основа управління стійким розвитком організації в сучасних економічних умовах базується на інтеграції класичних принципів менеджменту з інноваційними підходами до забезпечення довгострокової життєздатності підприємства. Методика управління сталим розвитком являє собою систематичний підхід, що включає діагностичний аудит організаційних процесів, формулювання стратегічних принципів розвитку, конкретизацію критеріїв оцінювання ефективності та прийняття обґрунтованих управлінських рішень [1].

Фундаментальні принципи сталого розвитку організації охоплюють наукову обґрунтованість управлінських рішень, системність підходів до планування, комплексність заходів, що реалізуються, і релевантність застосованих методів поточним ринковим умовам. Особливого значення набувають принципи цифровізації та інноваційності, які стають критично важливими для логістичних компаній, що працюють в українському форматі. Стійкість складається з трьох основоположних елементів: економіка, суспільство і навколишнє середовище, які також неофіційно називаються «3 Р»: *profit* (прибуток), *people* (люди) і *planet* (планета) [2].

Розвиток концепції сталої логістики пов'язаний з інтегральною трансформацією логістичних стратегій, структур, процесів і систем у напрямі раціональнішого й ефективнішого використання ресурсів у ланцюжку поставок. «Зелена» логістика застосовує тривимірний підхід до життєвого циклу, на відміну від традиційного одновимірного підходу, орієнтованого виключно на економіку. Система принципів «зеленої» логістики ґрунтується на ідеї досягнення балансу між економічною, екологічною та соціально-культурною стійкістю логістичної системи.

Стійка логістика 4.0, що перебуває на стадії зародження, надає можливість поліпшити аспекти стійкості бізнесу за допомогою цифрового втручання. Цифрова трансформація логістичних процесів являє собою ключовий елемент стратегії сталого розвитку, що включає

впровадження сучасних систем управління вантажопотоками й автоматизованих систем документообігу. Використання пропонованої системи принципів у практичній діяльності логістичних компаній дає змогу ефективно розробляти та реалізовувати методи «зеленої» логістики, забезпечуючи тіснішу інтеграцію елементів ланцюгів поставок.

Сучасні технології відіграють критичну роль у розвитку стійких логістичних систем. Інвестування в IT-інтегровані технології автоматизації та тактики оптимізації вантажоперевезень необхідне для побудови проєктів стійких ланцюгів постачань, спрямованих на поліпшення клієнтського сервісу і забезпечення майбутньої стабільності. Ухвалення правильних рішень у потрібний час має вирішальне значення для економії часу, грошей і використання ресурсів, водночас аналітика даних у реальному часі та видимість усіх каналів необхідні для реалізації практичних рішень. Механізм управління стійким розвитком в умовах нестабільності вимагає розроблення спеціального науково-методичного інструментарію, що дає змогу організації адаптуватися до мінливих зовнішніх умов. Цей інструментарій має включати методи підвищення інформованості персоналу, технологізацію бізнес-процесів і управлінське консультування як ключові елементи організаційного розвитку.

Організаційна структура логістичної компанії охоплює широкий спектр логістичних послуг, включно з транспортним опрацюванням вантажів, оптовою торгівлею різними видами товарів, складуванням і зберіганням, а також діяльністю в галузі права та обробки даних. Особливістю бізнес-моделі є надання комплексного обслуговування клієнтів у сфері логістики з високим рівнем операційної ефективності. Логістична компанія розробляє індивідуальні оптимальні плани транспортування для кожного клієнта, що дає змогу мінімізувати логістичні витрати за збереження високої якості послуг.

Економічна складова сталого розвитку логістичної компанії проявляється в диверсифікації транспортних послуг та географічного охоплення діяльності. Компанія надає послуги з транспортного оброблення вантажів, діяльність агентів з оптової торгівлі різними видами товарів, роздрібну торгівлю в спеціалізованих магазинах, а також додаткову освіту дітей і дорослих. Стратегія ціноутворення компанії ґрунтується на принципі забезпечення конкурентоспроможності послуг при збереженні високої якості обслуговування клієнтів.

Соціальна відповідальність компанії реалізується через створення робочих місць, а також через інвестиції в розвиток кадрового потенціалу. Логістична компанія активно розвиває програми навчання співробітників, що сприяє професійному зростанню персоналу і зміцненню корпоративної культури.

Екологічна складова сталого розвитку проявляється в оптимізації логістичних процесів і впровадженні енергоефективних технологій транспортування. Система відстеження вантажів сприяє оптимізації логістичних процесів і зниженню непродуктивних переміщень.

Сучасна українська логістика функціонує в умовах серйозних викликів, зумовлених зростанням обмежень на експорт та імпорт товарів, необхідністю імпортозаміщення та пошуку нових ринків збуту. У цих умовах слід демонструвати здатність до швидкої адаптації та переорієнтації бізнес-процесів відповідно до мінливих економічних реалій.

Стратегія ризик-менеджменту логістичної компанії повинна ґрунтуватися на диверсифікації видів діяльності та підтримці операційної гнучкості на ключових напрямках, здійснювати діяльність у різних сферах логістики, що забезпечує стійкість до зовнішніх економічних впливів і можливість адаптації до мінливих умов національного ринку. Цифрова трансформація логістичних процесів являє собою ключовий елемент стратегії сталого розвитку логістичної компанії, управлінні вантажопотоками та автоматизовані системи документообігу.

Аналіз практик застосування методики управління сталим розвитком у діяльності національних логістичних компаній демонструє ефективність комплексного підходу до забезпечення довгострокової конкурентоспроможності в умовах економічної нестабільності. Ключовими факторами успішного застосування методики сталого розвитку є диверсифікація операційної діяльності, інвестиції в технологічні рішення, розвиток людського капіталу та адаптивність до мінливих зовнішніх умов.

Література

1. Васильківський Д. М., Яременко О. Ф., Мудра Я. А. Логістика як механізм міжнародних економічних процесів. Український журнал прикладної економіки та техніки. 2022. Том 7. № 4. С. 98104. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2022-4-13>.
2. Purvis, B., Mao, Y. & Robinson, D. Three pillars of sustainability: in search of conceptual origins. *Sustain Sci* 14, 681–695 (2019). <https://doi.org/10.1007/s11625-018-0627-5>.